

користувачам навчального закладу проводяться анкетування та моніторинги використання ресурсів, аналіз звернень користувачів до матеріалів веб-сайту електронних бібліотек. На підставі таких досліджень можна стверджувати, що більшість студентів надає перевагу самостійній роботі з використанням комп'ютерних технологій та віддаленого доступу, а також до підвищення ролі ЕІР у процесі навчання студентів.

Мережа наукових електронних бібліотек (НЕБ) установ Національної академії наук України станом на лютий 2015 р. містить понад шість тисяч наукових ресурсів та здійснюється регулярне їх поповнення. По мірі накопичення бази даних ресурсів, покращення сервісів та спрощення доступу до них, НЕБ ставатиме основною частиною інформаційного забезпечення науковців, як за обсягами інформації, так і за простотою доступу до них. Для раціонального та ефективного використання наукових ЕІР сховища НЕБ користувачам науково-освітнього простору можна скористуватися різними можливостями сервісу бібліотеки за різноманітними *формами і способами пошуку та перегляду* цих ресурсів.

Виходячи з досвіду використання ЕІР НЕБ, можна констатувати, що використання ЕІР дозволяє більш повно та релевантно задовольняти запити користувачів, тому що комплектування різними базами здійснюється з орієнтацією на споживачів. Досвід роботи з науковими ресурсами електронних бібліотек, свідчить, що процес формування, збереження та використання ЕІР, надання інтерактивних послуг є процесом невідворотнім, що постійно розвивається та є одним із магістральних у сучасній діяльності електронних бібліотек. Перспективами подальшого розвитку робіт зі створення та поширення наукових ЕІР є необхідність ефективної кооперації усіх установ, які займаються створенням цих ресурсів та інформаційних систем електронних бібліотек [1].

Важливим є розвиток міжнародного партнерства у сфері формування науково-освітнього простору в межах України та приєднання до усіх країн учасників Болонського процесу.

Список використаних джерел

1. Електронні інформаційні бібліотечні системи наукових і навчальних закладів: монографія [Електронний ресурс] / [Спірін О.М., Іванова С.М., Новицький О.В. та ін.]; за наук. ред. проф. В.Ю. Бикова, О.М. Спіріна. – К.: Педагогічна думка, 2012. – Режим доступу: <http://lib.iitta.gov.ua/606>.

Яцишин Анна Володимирівна

к.пед.н., с.н.с., докторант

*Інституту інформаційних технологій і засобів навчання НАПН
України, Київ*

ПРО ПІДГОТОВКУ НАУКОВИХ І НАУКОВО-ПЕДАГОГІЧНИХ КАДРІВ ВИЩОЇ КВАЛІФІКАЦІЇ ДЛЯ ІНФОРМАТИЗАЦІЇ ЗАГАЛЬНОЇ СЕРЕДНЬОЇ ОСВІТИ

Педагогічно доцільна і виважена та обґрунтована теоретично і експериментально інформатизація навчального процесу значною мірою сприяє вирішенню однієї із найважливіших соціальних проблем – проблеми зайнятості населення [2]. Також, з метою

інформатизації суспільства і реформування вищої освіти потрібно модернізувати зміст навчання майбутніх фахівців різних галузей, потребує удосконалення і системи підготовки та атестації наукових і науково-педагогічних кадрів вищої кваліфікації (підвищення ефективності навчання в аспірантурі та докторантурі, забезпечення високої якості дисертаційних робіт, тощо).

Дослідник Гуревич Р.С., зазначає, що інфраструктура підготовки кадрів інформатизації освіти охоплює такі компоненти: початкова, середня і вища професійна освіта; післявузівська і додаткова освіта в системі підготовки, перепідготовки і підвищення кваліфікації кадрів; підготовку кадрів вищої кваліфікації в аспірантурі та докторантурі [1]. Оскільки, науковий ступінь є кваліфікаційною характеристикою, що засвідчує готовність людини до розв'язання дослідницьких завдань певного рівня складності, вивчення історико-педагогічного досвіду розвитку системи підготовки наукових і науково-педагогічних кадрів вищої кваліфікації для інформатизації освіти є важливим та актуальним. Тому, далі проаналізуємо досвід підготовки й атестації наукових і науково-педагогічних кадрів вищої кваліфікації для інформатизації освіти та передумов створення нової спеціальності 13.00.10 – інформаційно-комунікаційні технології в освіті.

Отже, академік Жалдак М.І., згадує, що у 1985 р. в Україні не було жодного доктора і кандидата педагогічних наук за спеціальністю «Теорія і методика навчання інформатики». Першим в Україні (і другим в СРСР) доктором педагогічних наук з методики навчання інформатики був я сам, захистивши докторську дисертацію в 1990 р. в НДІ ЗІМН АПН СРСР (м. Москва) [2]. Також, у 1990-1992 роках (Жалжак М.І.) був членом двох спеціалізованих вчених Рад (докторської і кандидатської) з теорії та методики навчання математики та інформатики в НДІ ЗІМН АПН СРСР, та в Ленінградському державному педагогічному інституті імені О.І. Герцена. Надалі всі інші українські доктори і кандидати наук за вказаною спеціальністю захищали дисертації на здобуття відповідних наукових ступенів в Національному педагогічному університеті імені М.П. Драгоманова [2].

Звичайно, що підготовка наукових і науково-педагогічних кадрів вищої кваліфікації для інформатизації освіти України відбувалася, епізодично, і в межах інших педагогічних наукових спеціальностей, зокрема за спеціальність 13.00.04, 13.00.01, 13.00.06 тощо.

Важливою подією для інформатизації освіти і науки України стало затвердження у 2009 р. паспорту нової наукової спеціальності 13.00.10 – інформаційно-комунікаційні технології в освіті, і внесення її до переліку спеціальностей, за якими проводяться захист дисертацій на здобуття наукових ступенів кандидата і доктора наук та присвоєння вчених звань [3, с. 3]. Також, у 2010 р. в Інституті інформаційних технологій і засобів навчання НАПН України, вперше в Україні, було відкрито аспірантуру, а з 2011 р. здійснено набір до докторантури за новою спеціальністю та створено спеціалізовану вчену раду зі спеціальності 13.00.10. Наголосимо, що в 2011 р. в Інституті і в Україні з нової спеціальності відбувся захист першої кандидатської дисертації Колос К.Р. [3].

Докторами наук за спеціальністю 13.00.02 – теорія і методика навчання (інформатика) на сьогодні стали: Ключко В.І., Морзе Н.В., Раков С.А., Триус Ю.В., Гончарова О.М., Сейдаметова З.С., Смірнова Є.М., Семеріков С.О., Рамський Ю.С., Горощко Ю.В. та ін. Це відомі серед освітянського загалу України науковці, які внесли потужний соціально значущий вклад у вирішенні проблем інформатизації навчального процесу в середніх і вищих навчальних закладах України [2]. Зі спеціальності 13.00.10 – інформаційно-комунікаційні технології в освіті докторські дисертації захистили: Панченко Л.Ф., Колгатін О.Г., Алексєєв О.М., Глазунова О.Г.

Список використаних джерел

1. Гуревич Р.С. Розвиток інформаційних технологій в освіті – важливий чинник розвитку суспільства / Р.С. Гуревич // Наук. праці [Чорномор. держ. універ. ім. Петра Могили комплексу «Києво-Могилянська академія»]. Сер. : Пед. – 2011. – Т. 153, Вип. 141. – С. 20-24.
2. Жалдак М.І. Шкільній інформатиці – 25! / М.І. Жалдак, Ю.С. Рамський. // Науковий часопис НПУ ім. М.П. Драгоманова. Серія 2: Комп'ютерно-орієнтовані системи навчання. – 2010. – Випуск 8(15). – С. 3-17.
3. Спірін О.М. Досвід підготовки наукових кадрів з інформаційно-комунікаційних технологій в освіті (до 15-річчя Інституту інформаційних технологій і засобів навчання НАПН України) / О.М. Спірін, А.В. Яцишин // Комп'ютер у школі та сім'ї. – 2014. – №2 (114). – С. 3-8.

Вакула А.А.

студент

Бодненко Т.В.

*доцент кафедри автоматизації та комп'ютерно-інтегрованих технологій
навчально-наукового інституту фізики, математики
та комп'ютерно-інтегрованих систем
Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького*

ОРГАНІЗАЦІЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В LMS MOODLE 3 ДИСЦИПЛІНИ "ВИБІР І ЕКСПЛУАТАЦІЯ СИСТЕМ КЕРУВАННЯ АВТОМАТИЗОВАНИМ ВИРОБНИЦТВОМ"

Створення системи дистанційного навчання у сучасній системі навчання є особливо актуальним. Адже, ця система надає можливість найбільш адекватно та гнучко відреагувати на потреби суспільства, забезпечити реалізацію конституційного права, на освіту кожного громадянина країни.

Удосконалення системи дистанційного навчання в Україні надає впровадження в процес навчання комп'ютерної й аудіо-візуальної техніки. У сьогоденні упровадженням дистанційної освіти займаються майже всі Вузи України [1].

У Черкаському національному університеті імені Богдана Хмельницького на кафедрі автоматизації та комп'ютерно-інтегрованих технологій навчально-наукового інституту фізики, математики та комп'ютерно-інформаційних систем уже протягом кількох років успішно проводиться робота з упровадження дистанційного навчання на основі LMS Moodle.

З появою все більшої кількості різноманітних курсів, скороченням аудиторних годин з дисциплін, систематичним проведенням оцінювання знань студентів у тестовій формі, постає потреба використання у навчальну процесі для навчання та оцінювання результатів навчання системи Moodle [5].

Moodle – це безкоштовна, відкрита (Open Source) система, яка не потребує для роботи жодного платного програмного забезпечення і кожен навчальний заклад може впровадити у себе не просто безкоштовну та найбільш досконалу, а й абсолютно ліцензійну систему, де ще й можна вносити зміни у код у відповідності до своїх потреб [7].

Moodle – це найбільш досконала і поширена в Україні і в світі система такого призначення та вже має 65 мільйонів користувачів. Це середовище